

gammel Proposition, som ikke har nogen særlig konstitutionel Karakter undtagen med Hensyn til den Ordning, som finder Sted ved Bestyrelsen af de saakaldte separate Fonds. Jeg vilde ønske, at man kunde enes om at foretage — hvad man jo tidligere har ønsket her — en Undersøgelse af den Formue, som Universitetet væsentligst lever af, altsaa en Undersøgelse af, hvilken Kapital der er afsætt til særlige Formaal for Universitetets Virksomhed, og hvilken Kapital der er Universitetets Kapital i den Forstand, at man kan sige, at den ogsaa er Statens, samt at man da vilde foretage en Opjærelse derhen, at man kunde komme til en Forandring af Regnskaberne og Bestyrelsesforholdene, saaledes at vi paa en hensigtsmæssig Maade kunde bringe dette Spørgsmaal ud af Verden. Det er jo nemlig anerkjendt fra vor Side, at Bedligholdelsen af den videnskabelige Spissoles Virksomhed er en almindelig Statsgag saaledes, at, naar den Formue, som Staten har liggende, og som bestyres under Universitetsforsturen, ikke er tilstrækkelig, saa maa Staten træde til med sin Bistand til dette Formaal lige saavel som til ethvert andet Statsformaal. Det glæder mig, at man nu gennem Forhandling om dette Spørgsmaal i alt Fald er naaet dertil, at der ikke længer synes at være Tale om at Blande Universitetets og Kommunitetets Konti sammen, saaledes at Kommunitetet skulde dække Universitetet, og at man saaledes er kommen til den Erkjendelse, som vi fra vor Side have foretaget gennem en Række af Aar, nemlig at det, som er givet til Kommunitetet, er givet med det særlige Formaal for Die at fremme uformuende Studerendes høiere Uddannelse. Det glæder mig endvidere at kunne sige, at dette i de senere Aar ogsaa har fundet Anerkjendelse hos den nuværende Kirke- og Undervisningsminister ved, at han har optaget nye Konti, der gaa i denne Retning, paa Kommunitetets Budget, og jeg tror, at deres Anvendelse skal blive til megen Nytte. I den Henseende forekommer det mig altsaa, at vi i alt Fald ere paa god Vej til at komme til en Forstaelse med Hensyn til Kommunitetets Formues rette Brug og Anvendelse, og at denne Anvendelse saaledes kan blive til endnu langt større Betsignelse, end den hidtil har været. Dette tror jeg, og jeg haaber ogsaa, at vi skulde naae det Samme med Hensyn til Universitetet. — Med Hensyn til Nr. 69 tror jeg ikke, at det vil møde nogen Indvending. De høiere Kulpriser, man har beraabt sig paa for at forhøje Betsøbet i Budgettet, have ikke været tilstede. — Forslaget under Nr. 70 er en Ompostering af Ministerens Forslag under Nr. 72. De to Forslag skal jeg derfor forbigaa, da Udvalget og Ministeren ere enige derom. Jeg skal dog tillade mig at henvise til Udvalgets lidt gnavne Bemærkning i Betænkningen angaaende Nødvendigheden af en saadan Reparation saa hurtigt, efter at man har

opført Bygningen derude. — Forslaget under Nr. 71 angaar Lønningsforhøielse til Docent Brynjulfsen, som nu har været ansat i 5 Aar. Udvalget har fundet det passende, hvad Ministeren har foreslaaet, og at det samstemmer med tidligere Regler. Jeg kunde ønske at vide, af hvad Grund denne Docent i islandsk Sprog og Literatur ikke er Medlem af vedkommende Fakultet saaledes som de andre Docenter i Sprog. Det staar nemlig i Bilagene, at han ikke er det; men jeg forstaaer ikke, hvad Grunden kan være dertil; jeg antager ikke, at det er Ministeren, der har foreskrevet en saadan Stilling. — Med Hensyn til Forslag under Nr. 73 er Udvalget enig om at kunne gaa ind paa den høiterede Ministers Forslag om at bevilge 22,000 Kr. til Universitetets Udgifter i Anledning af dets firehundredeaarige Jubilæum. Man maa nemlig erindre, at 17,000 Kr., saaledes som nærmere er udviklet i Ministeriets Skrivelse, ere saaledes bundne til tidligere Planer til Udgifter i Anledning af videnskabelige Arbejder og deslige, at man ikke, trods den forandrede Karakter af den saakaldte Universitetsfest, kan med Billighed gaa bort fra at give disse. Der bliver da 3,000 Kr. tilbage til Udgifter ved adskillige Leiligheder og 2,000 Kr. til uforudsete Udgifter. Hvorvidt de 2,000 Kr. ere fornødne, skal jeg ikke omtale her; men de 3,000 Kr. ere altsaa egentlig det, som man har villet benytte til visse Arrangements i Frue Kirke og Universitetets Solennitetsfæl, hvad man ikke har Noget at indvende imod. Jeg har ikke Andet at sige paa Udvalgets Begne angaaende denne Sag, men Andre ville maaske tage dette Spørgsmaal op. Jeg skal imidlertid bemærke om denne Sag, at for mig og vistnok for Mange var det paafaldende, at strax efterat vi havde faaet Efterretning om den sørgelige Begivenhed for vort Land, jeg mener med Hensyn til Pragerfredens Artikel 5, faae man Universitetet med Hensyn til dette Spørgsmaal træde op, som om det haade var Udenrigs- og Indenrigsministerium. At man indenfor Konstitutionsrådets snevre Kreds i den Anledning anstillede visse Overveielser — derom skal jeg ikke dømme; men jeg vilde have fundet det naturligt, om man ad tjenstlig Vej havde henvendt sig til Chefen for Konstitutionsrådets, vor ansvarlige Kultusminister, for gennem ham og hans Kolleger at faae at vide, hvorvidt det kunde være hensigtsmæssigt for vort lille Land at gjøre Demonstrationer i denne eller hin Retning med Hensyn til Universitetsfesten, og om man da i alt Fald havde ladet sin Bestemmelse være afhængig af Statsraadets Beslutning angaaende dette Spørgsmaal. Jeg tror ikke, at det er ønskeligt i noget Land — hvorledes end Forholdet iøvrigt er mellem de forskjellige Myndigheder og Faktorer — at se andre Maalbede tage sig af den Slags Ting paa en saadan Maade, idet det meget let kan fremkalde for Landet det Mødsatte af, hvad man utvivlsomt havde til Hensigt. At den ærede